

Arrest

nr. 314 937 van 17 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 1 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 4 augustus 2023.

Op 17 januari 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

Op 30 mei 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op [...]1994 in Gurjaani en hebt u de Georgische nationaliteit. Na de verkiezingen van 2012 werd u onder druk gezet waardoor u genoodzaakt was om het land te verlaten.

Ter staving van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer bij Dienst Vreemdelingenzaken: een doktersattest van uw echtgenote en van uw kind die uw afwezigheid tijdens uw eerste onderhoud bij Dienst Vreemdelingenzaken moesten staven

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest in Georgië door straatjongeren die u, in opdracht van de overheid, onder druk zetten om te gaan stemmen tijdens elke verkiezingen. U slaagde er echter niet in om die vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst was u onaannemelijk vaag over de personen door wie u onder druk werd gezet om te gaan stemmen. Zo beweerde u louter dat u door straatjongeren – meer kon u er niet over vertellen, los van het gegeven dat zij met z'n velen waren (GV P. 7) - werd onder druk gezet om te stemmen na de verkiezingen van 2012 en tijdens de verkiezingen van 2014 (GV P. 6). U was eveneens vaag over de concrete reden dat u onder druk werd gezet. Zo kon u zelfs niet vertellen in wiens opdracht dat die straatjongeren optraden (GV P. 6), sterker nog, u bleek zelfs niet vertrouwd met het politieke partijstelsel in Georgië (GV P. 7). Redelijkerwijs zou echter verwacht kunnen worden dat uw u op z'n minst op de hoogte was gebracht over de partij waarop u werd gedwongen om te stemmen. Uw bewering dat u dacht zij u ter plaatse wel gingen zeggen op wie u precies had moeten stemmen kon om die reden niet overtuigen (GV P. 7).

Voorts kon u evenmin duiden op welke wijze dat u door die straatjongeren werd onder druk gezet. Zo kwam u niet verder dan de bewering dat u gewoon niet naar buiten kon gaan omdat ze u in elkaar konden slaan (GV P. 7). Bovendien bleek dat u op geen enkel moment had geprobeerd om uw situatie aan te klagen.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.*

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. De loutere bewering dat u niet naar bescherming had gezocht uit angst dat uw familie is onvoldoende om aan te tonen dat u niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen.

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde brengen geen verandering in bovenstaande appreciatie. De medische attesten van uw dochter en kind zijn niet relevant voor uw aangehaalde asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.2. Blijkens de verklaringen van verzoeker heeft hij Georgië verlaten omdat hij er vervolging vreest door straatjongeren die hem, in opdracht van de overheid, onder druk zetten om te gaan stemmen tijdens elke verkiezingen. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.3. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft op basis van volgende gronden: (i) verzoeker was onaannemelijk vaag over de

personen door wie hij onder druk werd gezet om te gaan stemmen, over de concrete reden dat hij onder druk werd gezet en over de wijze waarop hij door die straatjongeren onder druk werd gezet en (ii) verzoeker heeft op geen enkel moment de situatie in zijn land van herkomst aangeklaagd en de bescherming van de nationale autoriteiten gezocht.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

4.4. De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing in concreto te verklaren of te weerleggen. Hij beperkt zich tot een loutere herhaling van zijn vrees en van de door hem beweerde problemen en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

4.5. Vooreerst stelt de commissaris-generaal op goede gronden vast dat verzoeker onaannemelijk vaag was over de personen door wie hij onder druk werd gezet om te gaan stemmen, over de concrete reden dat hij onder druk werd gezet en over de wijze waarop hij door die straatjongeren onder druk werd gezet: *“Vooreerst was u onaannemelijk vaag over de personen door wie u onder druk werd gezet om te gaan stemmen. Zo beweerde u louter dat u door straatjongeren – meer kon u er niet over vertellen, los van het gegeven dat zij met z’n velen waren GV P. 7) - werd onder druk gezet om te stemmen na de verkiezingen van 2012 en tijdens de verkiezingen van 2014 (GV P. 6). U was eveneens vaag over de concrete reden dat u onder druk werd gezet. Zo kon u zelfs niet vertellen in wiens opdracht dat die straatjongeren optraden (GV P. 6), sterker nog, u bleek zelfs niet vertrouwd met het politieke partijstelsel in Georgië (GV P. 7). Redelijkerwijs zou echter verwacht kunnen worden dat uw u op z’n minst op de hoogte was gebracht over de partij waarop u werd gedwongen om te stemmen. Uw bewering dat u dacht zij u ter plaatse wel gingen zeggen op wie u precies had moeten stemmen kon om die reden niet overtuigen (GV P. 7). Voorts kon u evenmin duiden op welke wijze dat u door die straatjongeren werd onder druk gezet. Zo kwam u niet verder dan de bewering dat u gewoon niet naar buiten kon gaan omdat ze u in elkaar konden slaan (GV P. 7). Bovendien bleek dat u op geen enkel moment had geprobeerd om uw situatie aan te klagen.”*

Verzoeker tracht deze motivering te weerleggen door te citeren uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023 waaruit blijkt dat kiezers tijdens de verkiezingsperiode benaderd kunnen worden om te stemmen op de regerende partij. Door louter te verwijzen naar algemene landeninformatie verschoont verzoeker geenszins zijn eigen uiterst vage verklaringen over de personen door wie hij onder druk werd gezet om te gaan stemmen en over de concrete reden dat hij onder druk werd gezet. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS kon verzoeker zelfs niet vertellen in wiens opdracht dat die straatjongeren optraden (CGVS, p. 6). De commissaris-generaal stelt terecht dat er redelijkerwijs kan worden verwacht dat verzoeker minstens op de hoogte was over de partij waarop hij gedwongen werd om te stemmen.

Verder citeert verzoeker uit *“UKBA, Asylum instructions, Considering asylum claims and assessing credibility, february 2012, p.15”* en benadrukt zijn ongeschooldheid waardoor hij niet vertrouwd is met het politieke partijstelsel in Georgië en een gemakkelijke prooi is voor deze straatjongeren om hem onder druk te zetten.

Door in zijn verzoekschrift naar algemene informatie te verwijzen waarin gewezen wordt op het belang van het profiel van de verzoeker om internationale bescherming voor de beoordeling van diens geloofwaardigheid en te benadrukken dat hij ongeschoold is, toont verzoeker geenszins in concreto aan dat, en op welke wijze, zijn profiel van ongeschoolde van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing en kan hij de analyse van de commissaris-generaal dan ook niet in een ander daglicht stellen. Een loutere verwijzing naar een ongeschoold profiel kan niet worden aangenomen ter verschoning van zijn uiterste vage verklaringen over de personen door wie hij onder druk werd gezet om te gaan stemmen, over de concrete reden dat hij onder druk werd gezet en over de wijze waarop hij door die straatjongeren onder druk werd gezet. Een beperkte scholing of ongeschooldheid houdt immers niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast - minstens wordt dit niet aangetoond - of deze hem zouden verhinderen zijn leefwereld en eigen ervaringen uiteen te zetten. Met zijn niet-onderbouwde kritiek doet hij geen afbreuk aan de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

Tenslotte beweert verzoeker dat hij wel degelijk concrete antwoorden heeft verschaft tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS maar laat na dit concreet te duiden in zijn verzoekschrift.

Aangezien de motieven van de bestreden beslissing inzake de onaannemelijk vage verklaringen van verzoeker niet worden weerlegd, blijven die onverminderd overeind en worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

4.6. Verder is de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, van oordeel dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen - op de hulp en/of de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van zijn vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reëel risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de *“COI Focus Georgië – Algemene situatie”* van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt in concreto aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden vastgesteld dat verzoeker op geen enkel moment de bescherming van zijn eigen autoriteiten heeft ingeroepen. De loutere bewering dat hij niet naar bescherming heeft gezocht uit angst voor zijn familie is onvoldoende om aan te tonen dat hij niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten kan rekenen.

4.7. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

4.8. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts brengt verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon loopt. Verzoeker maakt immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

4.9. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.10. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

V. HOEFNAGELS